یادداشت روز

گزارش جنگی که هست و جنگی که انکار می‌شود

۱)جنگ، همچنان ادامه دارد. نبردی که به «جنگ ۱۲ روزه» معروف شـــد، اما ۱۲روزه نبود. جنگ، قبل از آن ۱۲ روز هم بود و پس از آن هم ادامه دارد. میدان و مختصات نبرد، دائما جا به جا می‌شود. اما تا خباثت و شرارت مستکبران هست، جنگ متوقف نمی‌شود؛ مگر هنگامی که با مواجهه قدرتمندانه رو به رو شوند و هراس در دل‌شان بیفتد؛ مانند کاری که موشک‌های ایرانی و یمنی کردند و دشمن را به فرستادن واسطه و درخواست آتش‌بس واداشتند. بر عکس، در هر بُعد از این جنگ ترکیبی که غفلت یا کوتاهی کردیم، دشمن همان جا معبر زد و جبهه گشود.

۲) کشور ما، سالها درگیر جنگ بود اما این واقعیت، انکار یا پنهان می‌شد. حالا که واقعیت آشـــکار شده، باز هم محافلی سعی می‌کنند واقعیتِ جنگ ترکیبی را کتمان کننـــد، جنگ را صرفا به بُعد نظامی فرو بکاهند و کشـــور را به تنظیمات خـــواب‌آور مطلوب خود (قبل از علنی‌شـــدن جنگ) برگردانند. همان دورانی که ادعا می‌کردند سایه جنگ را با مذاکره از سر کشور دور می‌کنند، دولت اوباما داعش را پشت مرزهای ما تســـلیح می‌کرد و پیش می‌راند. و اگر نبود بیداری سردار سلیمانی، درست همان زمان که وزیر خارجه با جان کری در خیابان‌های ژنو قدم می‌زد و می‌خندید، ایران با گسیل انبوه تروریست‌ها به عمق خاک خود مواجه می‌شد.

۳) ابعاد رســـانه‌ای، شناختی، فرهنگی، اقتصادی و سیاسی جنگ ترکیبی، پنهان‌تر از بُعد نظامی جنگ است که خوابزدگی خوش‌خیال‌ترین آدم‌ها را به هم زد. اصلا غرب آسیا، منطقه جنگی است و هنر جمهوری اسلامی این بوده که با تولید قدرت، توانسته در عمده این سال‌ها، سایه تهدید نظامی را از ســـر کشور دور کند و هر جا هم کسی متعرض شد، مجازات نماید.

۴) ویرانی ناشـــی از عملیات «شـــبکه تحریف، نشـــر اکاذیب و یأس‌پراکنی»، می‌تواند به مراتب عمیق‌تر از بمب‌های بتن شکن باشد. رندان و آلودگانی که دولت را وادار کردند در اقدامی خلاف قانون، لایحه قضائی «مقابله با نشر اکاذیب در فضای مجازی» را پس بگیرد، در حقیقت مامورند که پدافند غیر عامل کشور در حوزه رسانه و افکار عمومی را از کار بیندازند و امنیت یگان رســـانه‌ای آمریکا، انگلیس و اسرائیل را برای عملیات در عمـــق افکار عمومی تامین کنند. آنها -ولو متملقانه رفتار کنند- دشمن دولت و رئیس‌جمهور هستند. دولت که نمی‌تواند موافق نشر اکاذیب باشد و به همین علت هم لایحه و دو فوریت آن را قبلا تصویب کرده و به مجلس فرستاده بود.

۵) تیم اقتصادی کابینه (وزیران اقتصاد، صمت، تعاون و کار و رفاه، جهاد کشاورزی، نیرو، ارتباطات، و سازمان برنامه و بودجه و دیگران) چقدر باور کرده‌اند که در خط مقدم جنگ حضور دارند، آرایش جنگی گرفته و شبانه‌روز در حال پایش و عملیات هستند؟! صد درصد؟ پنجاه درصـــد؟ ده درصد؟ آیا وزیران اقتصادی نباید بـــه اندازه فرماندهان نظامی در میانه میدان باشـــند؟ وزیران فرهنگی مثل وزارت ارتباطات و ارشـــاد چگونه نقش‌آفرینی می‌کنند؟ آیا می‌توانند گزارش بدهند که چقدر به بســـتن مجاری و معابر نفوذ دشمن اهتمام ورزیده‌اند؟ اگر نه، چرا؟ برخی مدیران چه دریافتی دارند که تصور می‌کنند جنگ، به بمب و موشک محدود می‌شـــود و آنها باید در وضعیت راحت باش به سر ببرند؟! کدام باغبانی را می‌شناسید که نسبت به علف‌های هرز یا رخنه دزدان و شغالان بی‌تفاوت باشد؟! سهم دستگاه قضائی و مجلس در پدافند غیرعامل چیست؟ آیا به قدر کافی به مسئولیت خود عمل می‌کنند؟ «وفاق» در کدام فرهنگ لغـــت، به بی‌عملی و بی‌تفاوتی و رها کردن بدیهی‌ترین مسئولیت‌ها معنا می‌شود؟! آیا پذیرفتنی است که مدافعان امنیت و پیشران‌های فناوری و پیشرفت کشور، از جان مایه بگذارند، اما برخی مدیران اجرائی، به اندازه یک صدم آن جان برکفان، احساس مسئولیت نکنند؟ آیا می‌شود برخی مدیران، مسئولیت را صرفا با روزمرگی و سرگرم شدن به حواشی برگزار کنند؟!

۶) عمده فرصت‌های دولت در یک ســـالی که گذشت، به مذاکره با دشمنی سپری شـــد که اصلا زبان مذاکره و تعامل و تفاهم نمی‌فهمد. اکنون لزوم تغییر در رویکرد دولـــت و درآمدن از تعلیق و بی‌عملی، دو چنـــدان اهمیت دارد. تعابیری را که غلامحســـین کرباســـچی (دبیرکل وقت کارگزاران)، اردیبهشت ۱۳۹۴ گفت، سزاوار بازخوانی است. او به روزنامه شرق گفته بود: «آیا دلمان نباید شور بزند؟ نمی‌شود معاون و وزیر باشیم اما استدلال ما این باشد که اگر بودجه دادند کار می‌کنیم و اگر ندادند، کار نمی‌کنیم! خطاب به وزیر راه گفتم بعد از چند ســـال بازنشسته خواهید شد و با خانواده به سفر خواهید رفت. اما اگر در همین ترافیک متوقف شوید، آیا نوه‌های شما نخواهند گفت در دوره وزارت خود چه کاری انجام دادید؟ باید دلمان بیشتر از این چیزی که هست، شـــور بزند. البته مثال وزارت راه را زدم اما بقیه وزارتخانه‌ها مثل کار و دیگران هم همین گونه اســـت. دولت باید ابتکار به خرج دهد و فکری در این باره بکند... اینکه تعدادی آدم خســـته و سالخورده بنشینیم و بلند شویم که نمی‌شود! فرض کنید مناقشه هسته‌ای هم حل شد، بعد از آنچه؟ این بی‌تحرکی‌ها، آدم را برای دولت نگران می‌کند. چشـــم بر هم گذاشتیم و نصف مهلت دولت گذشت».

۷) جنگِ نظامی، برقرار باشد یا نباشـــد، مدیران در هر حوزه‌ای (و دولت درِ کلان ماجرا به عنوان ســـتاد اجرائی) باید شبانه‌روز برای تدارک لوازم پیشـــرفت کشـــور تدبیر کنند و ضمنا راه نفوذ و اخلال در روند پیشـــرفت را ببندند. نه اینکه مثلا لایحه‌ای با قید دوفوریت، تصویب و تقدیم مجلس شود و سپس، به صرف جنجال مافیایی هوچی، پس گرفته شود و همین استرداد را دستاورد جا بزنند! این، بخشی از لایه پنهان جنگ، از مجرای نفوذ در حلقه اطرافیان و مشاوران تصمیم‌ساز است که موجب ابتذال و انحطاط «امر متعالی سیاست» می‌شود. دولت و دیگر دستگاه‌ها باید مراقب این آسیب باشند.

۸) دشمن در جنگ نظامی ناکام ماند، بلکه به خاطر تقویت بیداری و انسجام ملی و تواید انزجار بی‌سابقه نسبت به اسرائیل و آمریکا، نتیجه کاملا عکس گرفت. شکســـت و سرشکستگی‌های بزرگی به اسرائیل تحمیل شده اســـت؛ هر چند که نتانیاهو، استاد وارونه‌نمایی موقعیت باشد. اســـرائیل، در بدترین وضعیت داخلی و خارجی به سر می‌برد: از هم گسیختگی شدید سیاسی و اجتماعی به ویژه در اثر خودکامگی نتانیاهو و تقلای وی برای فرار از محاکمه؛ استهلاک بی‌سابقه ارتش در اثر درگیری در جنگ فرسایشی دو ساله، آمار بالای خودکشی و فرار نظامیان؛ خسارت‌های شدید در اثر فراخوان کارگران به خدمت نظامی، تعطیلی بندر ایلات، و مهاجرت معکوس به ویژه از سوی صاحبان صنایع و فناوری.

۹) ســـیدنی استرالیا (مستعمره ســـابق انگلستان)، دیروز شاهد تظاهرات کم‌سابقه ســـیصد هزار نفری علیه رژیم صهیونیستی بود. تظاهرات کنندگان، تصاویر آیت‌الله خامنه‌ای را سر دست گرفته بودند و شعار آزادی فلسطین از چنگ صهیونیست‌ها را می‌دادند. رسانه‌های نگران اسرائیل، این رویداد خیره‌کننده را «انتفاضه استرالیا» خواندند، حرکتی که می‌تـــوان آن را ادامه دومینوی بســـیج لندن و پاریس و نیویورک دانست.

برای درک بهتر بحران ترکیبی که گریبان اسرائیل را گرفته، برخی تحلیل‌های منتشره در محافل عبری را مرور کنید:

- کانال ۱۲: رئیس ستاد کل ارتش اسرائیل در حال بررسی استعفاست. تنش بین سطوح سیاسی و امنیتی، به اوج رسیده است.

- کانال ۱۳: سربازان روانی شده‌اند و نمی‌خواهند به غزه بازگردند؛ وقتی هم سرپیچی می‌کنند، زندانی می‌شوند.

- شـــبکه ۱۲ عبری به نقل از عاموس یادلین (رئیس پیشین اطلاعات نظامی اسرائیل): ما در آستانه یک شکست راهبردی عمیق قرار داریم. مشروعیت ما در پایین‌ترین سطح قرار دارد؛ اسرائیل با فرسایش و انزوا مواجه است و بدون داشتن هدف مشخص، در غزه گرفتار شده است. حماس، همچنان پابرجاست.

- آریل کاهانا (روزنامه‌نگار حامی حزب لیکود/ نتانیاهو): ارتش ذخیره، در حال فروپاشی است. بسیاری از نیروها از رفتن به یگان رزمی خودداری می‌کنند. حزب حاکم و نخســـت وزیر، به جای تقویت ارتش، سیاستی حقیرانه و زشت را خلاف منافع ملی دنبال می‌کنند. وضعیت، وحشتناک است؛ واژه‌ها قادر به توصیف عمق سقوط نیستند. من تمام عمر به این اردوگاه رای داده‌ام، اما اتفاقات اخیر و ادامه فرار نتانیاهو از مسئولیت، سؤالات بسیاری را ایجاد کرده است.

- کاهش شدید اعتماد عمومی، به روایت نظرسنجی «مؤسسه مطالعات امنیت ملی اســـرائیل»: اعتماد اســـرائیلی‌ها به نتانیاهو و دولت وی، به ۳۰ و ۲۳ درصد کاهش یافته است.

بقیه در صفحه ۱۱

خطیب‌زاده:

بازرسان آژانس داوطلبانه ایران را ترک کردند

معاون وزیر امـــور خارجه کشورمان در مصاحبه با فونیکس چین گفت: روابط ایران و آژانس ادامه خواهد یافت، اما روش این است که به شورای امنیت ملی ما ارجاع داده شـــود. بنابراین این روش جدیدی اســـت که ما انجام می‌دهیم، اما قصد نداریم همکاری خـــود را متوقف کنیم. در هفته‌های آینده، بازرسان به ایران باز خواهند گشت.

ســـعید خطیـــب‌زاده، معـــاون وزیر امـــور خارجـــه و رئیس مرکز مطالعات سیاسی و بین‌المللی وزارت امـــور خارجه در مصاحبه با شـــبکه «فونیکس» چین درخصوص مصوبه مجلس شـــورای اسلامی برای تغییر روش همکاری با آژانس اظهار داشت: پارلمـــان ما قطعنامـــه‌ای را تصویب کرده است که شـــورای‌عالی امنیت ملی ایران را به‌عنوان مرجع اصلی و تنها مرجع برای تنظیم روابط ایران و آژانس معرفی می‌کند، بنابراین روابط این روش جدیدی است که ما انجام می‌دهیم، امـــا قصد نداریم همکاری خود را متوقف کنیم.

وی افـــزود: در هفته‌های آینده، بازرسان به ایران باز خواهند گشت. آن‌ها داوطلبانه ایران را ترک کردند، ما آن‌ها را اخـــراج نکردیم، به‌دلیل جنگ، به‌دلیل تجاوز، آنها احســـاس کردند که باید بروند، آن‌ها به‌زودی به ایران باز خواهند گشت.

خطیـــب‌زاده خاطرنشـــان کرد: افزایش تنش همیشـــه ممکن است وقتی طـــرف دیگر میز اســـرائیل و ایالات متحده باشـــد. ایران طرفدار صلح اســـت، ایران همیشه طرفدار صلح بوده است، در چند قرن گذشته، ایـــران هیچ جنگی را علیه هیچ‌کس شروع نکرده است، ایران همواره عامل ثبات در آن منطقه بوده است. ایران یک کشور تمدنی است. ایران هزاران سال اســـت که وجود دارد و هزاران سال دیگر نیز خواهد ماند. اسرائیلی‌ها می‌خواهنـــد با تمام این جنایاتی که مرتکب می‌شوند، دولت فلسطین را غیرممکـــن کنند، بـــه همین دلیل، افزایش تنش همیشـــه ممکن است، اما خط قرمز این اســـت که آگاهی زیادی در زمان حاضر در خاورمیانه از مصر تا ترکیه، عربستان سعودی و خلیج فارس وجود دارد که اسرائیل تهدید واقعی است. آمریکایی‌ها سعی دارند از روابط در منطقه سوءاستفاده کنند و از قدرت برای اعمال هژمونی خود بر کشـــورهای دیگر اســـتفاده کننـــد. آنها این توهـــم را دارند که خاورمیانه جایی است که می‌توانند از طریق آن نظم آینده روابط بین‌المللی را تعیین کنند.

معاون وزیر امور خارجه تصریح کـــرد: ما در واقع حتـــی قبل از این تجاوز، بهترین تـــلاش خود را برای جلوگیری از این جنگ انجام دادیم. اما یک جنگ تمام عیار همیشه یک گزینه اســـت، زیرا ایالات متحده و اســـرائیل هیچ مرزی ندارند. ما فقط می‌توانیـــم ایـــن وضعیـــت را تغییر دهیم اگر ســـیگنال بسیار قوی‌ای را با هم ارسال کنیم: آینده خاورمیانه به گونه‌ای که آنهـــا تصور می‌کنند نیســـت، جایـــی که اســـرائیلی‌ها و آمریکایی‌ها هژمون هستند و برتری نظامی/ اطلاعاتی بر تمام کشورهای دیگـــر دارند. ما به یک منطقه پایدار نیاز داریم و کلید آن، دولت فلسطین اســـت. مسئله فلســـطین مهم‌ترین چیز است.

وی افـــزود: باید بســـیار مراقب باشـــید که فلســـطین ریشـــه تمام مشکلاتی است که داریم. اسرائیلی‌ها با عدم پذیرش دولت فلسطین، تمام این مشـــکلات را ایجـــاد می‌کنند. یـــک جنگ تمـــام عیـــار جایگزین خوبـــی برای آنچه ما انجام می‌دهیم نیست. ایران، چین و سایر کشورهای مسئول در حال انجام بهترین تلاش خود هســـتند و از تمام ابزارهای در دسترس خود اســـتفاده می‌کنند تا از چنین جایگزینی جلوگیری کنند و به همین دلیل اســـت که تاکنون سعی کرده‌ایم محتاط، حساب شده و جلوگیرنده باشـــیم تـــا از چنین ســـناریویی که نه تنها برای منطقه فاجعه‌بار خواهد بود، بلکه به جنگی بی‌پایـــان برای ایالات متحده تبدیل می‌شود، جلوگیری کنیم.

خطیـــب زاده در ادامـــه گفت: باید به اســـرائیل به‌عنوان یک فرقه تروریســـتی نگاه کنیـــد. من این را به چالش نمی‌کشم. احتمالاً آنها به طور طبیعـــی بهترین قاتلان جهان هســـتند. آنها بر اساس این طبیعت ایجاد شده‌اند - برای ترور، خرابکاری، دســـتکاری؛ آنها برای ترور آموزش دیده‌اند. این ماهیت این موجودیت تروریستی است که خود را اسرائیل می‌نامد. این فقط نظر من نیست- به تاریخ اســـرائیل نـــگاه کنید: آنها هر کسی که با آنها مخالف باشد را ترور کرده‌اند. این همچنین یک عملیات مخفی اما بزدلانه بزرگ بود. کسانی که با این موضوع آشـــنا هســـتند، می‌دانند که عملیـــات امنیتی البته چالـــش بزرگی اســـت. مـــا در حال بررسی این موضوع هستیم.

مصمم هستیم که درد را به صهیونیست‌ها تحمیل کنیم

وی خاطرنشان کرد: ما در حال کار بـــر روی مقابله با ایـــن ترورها در ایران هســـتیم. اما انجام عملیات امنیتی و ترور در کشوری مانند ایران با ۹۰ میلیون جمعیت و قلمرو وسیع، شاید نوعی استراتژی تاکتیکی برای اسرائیل باشد. به شما نمی‌گویم که آنها بهترین قاتلان جهان نیستند. اما ما مصمم هســـتیم که آنها را متوقف کنیم و درد را به آنها تحمیل کنیم تا بدانند این روشی نیست که بتوانند با ملت مغرور ایران رفتار کنند.

خطیب‌زاده در ادامه با اشاره به نبرد تمام‌عیار نظامی و اطلاعاتی رژیم صهیونیســـتی با ایران بیان داشت: ایـــن یک عملیات بســـیار هماهنگ است که شـــامل موساد، سیا و سایر آژانس‌های اطلاعاتی غربی در داخل ایران می‌شـــود. دستگاه اطلاعاتی ما در جلوگیری از جنایات آنها بســـیار کارآمد بوده است. این نوع چالش‌ها ما را وادار می‌کنند تا نحوه مقابله با فعالیت‌های اسرائیل در داخل ایران را تغییـــر دهیم. ما فقط موســـاد را نمی‌بینیم، موساد یکی از آژانس‌های اطلاعاتی است که سعی در خرابکاری و دســـتکاری نه تنها در ایران بلکه حتی در چین دارد. آنها در خرابکاری و دســـتکاری بسیار فعال هستند. به همین دلیل ما در هماهنگی نزدیک با دوستان و شـــرکای خود هستیم تا از دســـتیابی موســـاد، سیا و سایر آژانس‌های اطلاعاتی به اهدافشـــان جلوگیری کنیم.

وی در پاسخ به ســـؤالی درباره امکان بسته شدن تنگه هرمز گفت: ما هیچ قصدی برای این کار نداریم. اما اگر ایالات متحده هرگونه تهدید وجودی علیه ایران ایجاد کند، آنگاه ایران هیـــچ گزینه‌ای جز فکر کردن به تمـــام گزینه‌های روی میز ندارد. ایران در آن صورت نمی‌تواند بیشتر محتاط یا قابل پیش‌بینی باشـــد یا بر اســـاس محاســـبات عمـــل کند. بنابرایـــن ما در حـــال حاضر درباره تنگه هرمز صحبـــت نمی‌کنیم. این حیاط‌خلوت ما است. این جایی است که شما می‌خواهید برای همیشه امن باشـــد. به شما گفتم که خلیج‌فارس جایی اســـت که به تمامیت ارضی ما متصل است. بنابراین این یک پهنه آبی بســـیار حیاتی برای ما است، اما خدا نکند، ایالات متحده نباید با این بـــازی کند. آنها نبایـــد هیچ تهدید وجودی علیه ایران ایجاد کنند. اگر آنها این کار را انجام دهند، آنگاه ایران هیچ گزینه‌ای جز رفتار متفاوت ندارد.

بازرسان به ایران باز خواهند گشت

خطیب زاده اظهار داشـــت: اگر ایران محتاطانه عمل کرده اســـت، برای جلوگیری از گسترش یا سرریز این تنش‌ها و جنگ‌ها به مناطق دیگر است. ایالات متحده نشان داده است که در محاســـبات استراتژیک بسیار خوب نیســـتند، آنها کارهایی انجام می‌دهند که پیامدهـــای بلندمدت دارد. بنابرایـــن ما همیشـــه به آنها هشدار می‌دهیم که به منافع حیاتی ما تهدید وارد نکنند.

به گزارش تســـنیم، معاون وزیر امور خارجه در پاســـخ به این سؤال کـــه چگونه بـــا آژانـــس بین‌المللی انرژی اتمی با توجه به شرایط فعلی همـــکاری بیشـــتری خواهید کرد اظهار داشت: پارلمان ما قطعنامه‌ای را تصویب کرده اســـت که شـــورای عالی امنیـــت ملی ایران را به عنوان مرجع اصلـــی و تنهـــا مرجع برای تنظیم روابط ایران و آژانس معرفی می‌کند.

بنابراین روابط ایـــران و آژانس ادامـــه خواهد یافت، امـــا روش این است که به شـــورای امنیت ملی ما ارجاع داده شود. بنابراین این روش جدیدی است که ما انجام می‌دهیم، اما قصـــد نداریم همـــکاری خود را متوقف کنیـــم. در هفته‌های آینده، بازرسان به ایران باز خواهند گشت. آنها داوطلبانه ایران را ترک کردند، ما آنها را اخراج نکردیم. به دلیل جنگ، به دلیل تجاوز، آنها احســـاس کردند که باید بروند. آنها به زودی به ایران باز خواهند گشت.

خبر ویژه

مأموریت پادوهای دشمن برای تفرقه‌افکنی این‌بار به بهانه تشکیل شورای دفاع

در حالی که تغییرات احتمالی در شورای عالی امنیت ملی، عمدتاً ناظر به تشـــکیل شورای دفاع در مقابل تهدیدات نظامی خارجی است، نشریات زنجیره‌ای طبق معمول تلاش کردند این موضوع را به بهانه‌ای برای مجادله در فضای سیاسی داخلی فرو بکاهند.

اخیراً خبرگزاری فارس نوشـــته: با نهائی‌شـــدن تغییرات ساختاری در شورای عالی امنیت ملی، منابع آگاه از ایجاد «شورای دفاع» خبر می‌دهند؛ شورایی جدید با مأموریت‌های راهبردی در حوزه سیاست‌های دفاعی کشور که ساختار آن به‌زودی نهائی خواهد شد. مطابق اطلاعات به‌دست آمده، علی لاریجانی احتمالاً به عنوان دبیر شـــورای عالی امنیت ملی منصوب خواهد شـــد و علی‌اکبر احمدیان احتمالاً مسئولیت چند پرونده ویژه و راهبردی کشور را برعهده خواهد گرفت.

یادآور می‌شود طبق اصل ۱۷۶ قانون اساسی، شورای عالی امنیت ملی به تناســـب وظایف خود، شـــوراهای فرعی از قبیل شورای دفاع و شورای امنیت کشور تشکیل می‌دهد.

در واکنش به خبر منتشـــره از سوی فارس، روزنامه زنجیره‌ای اعتماد نوشت: روز و روزگاری که سعید جلیلی می‌رود تا علی لاریجانی نمادی از دوران تازه در شعام باشد. دو چهره‌ای که (سعید جلیلی و علی لاریجانی) طی سال‌ها و دهه‌های اخیر نقش قابل توجهی در تحولات سیاسی کشور و نظام تصمیم‌ســـازی‌های شـــعام ایفا کرده‌اند. باید دید حضور احتمالی لاریجانی به جای سعید جلیلی، چه تحولات و تغییراتی در نظام حکمرانی ایران ایجاد می‌کند.

اسماعیل گرامی‌مقدم، در گفت وگو با «اعتماد» می‌گوید: «حضور علی لاریجانی در شورای عالی امنیت ملی، قطعاً به کارآیی بیشتر شورای عالی امنیت ملی می‌انجامد. متأسفانه طی سال‌های اخیر برخی افراد و گروه‌های اقلیت به دنبال خالص‌سازی و حذف مردم از فرآیند تصمیم‌سازی‌ها بودند. این طیف و دسته به صراحت می‌گفتند کشور متعلق به حزب‌اللهی‌هاست و هرکس که مخالف این دیدگاه اســـت، بگذارد و از ایران برود! حضور این گفتمان و این تفکر در نهادهایی چون شورای عالی امنیت ملی جز اینکه بین مردم و نظام فاصله بیندازد فایده دیگری ندارد. معتقدم در مرحله بعد، نظام باید فکری به حال نظارت استصوابی کند.»

علی باقری هم به اعتماد گفت: «در دوران پساجنگ، افراد، شخصیت‌ها و نهادهای مختلفی با گرایش‌های سیاسی متفاوت بر ضرورت ایجاد تغییراتی که نتیجه آن بالارفتن سرمایه اجتماعی، امید و وحدت ملی در کشور است، تأکید داشتند. ایجاد تغییر در دبیرخانه شعام خصوصاً تغییرات معناداری در حد حضور فردی مانند علی لاریجانی می‌تواند بخشی از مطالبات مربوط به تغییر به‌شمار آید. خاصه اگر این جایگزینی در دبیرخانه شورای عالی امنیت ملی که با حکم ریاســـت‌جمهور و نمایندگی ایشان از جانب رهبر انقلاب همراه باشد، به جای آقای سعید جلیلی باشد، دوز تغییر را بالاتر نیز می‌برد.

همچنین روزنامه شرق، ذیل تیتر غلط‌اندازی با عنوان «شایعه بازگشت لاریجانی به قدرت/ جدال عقلانیت در برابر خلوص انقلابی؟» نوشت: با انتشار خبر احتمال انتصاب علی لاریجانی به‌عنوان دبیر شورای عالی امنیت ملی و تکذیب نشـــدن این خبر، واکنش‌ها به این موضوع از جنبه‌های گوناگون آغاز شد. آیا بازگشت علی لاریجانی به دبیری این شورا نشانه‌ای از تغییر و بازگشت به دهه ۸۰ است؟ ماجرای شورای عالی دفاع چیست؟ آیا درست است که قالیباف به دنبال ریاست این شورا بود؟

روزنامه دنیای اقتصاد هم نوشت: «تغییرات ساختاری در شعام متمرکز بر تشکیل شورای دفاع و بازگشت احتمالی علی لاریجانی به شورای عالی امنیت ملی گمانه‌زنی‌ها درخصوص کم‌وکیف و آرایش جدید این نهاد بالادســـتی را به محور بحث و تبادل‌نظرها تبدیل کرده است. اگر ابتدا به ساکن همه فکر می‌کردند که قرار اســـت، تغییرات و اصلاحات از سازمان صداوسیما و ریاســـت آن آغاز شود، ولی نگاه رسانه‌ها به فعالیت‌های دوباره و چشمگیر علی لاریجانی دوخته شده بود؛ به‌ویژه سفر او به مسکو و دیدار ویژه‌اش با ولادیمیر پوتین که دوباره قرعه فال را به نام رئیس سابق بهارستان زد. اما طرف دیگر ماجرای انتخاب احتمالی علی لاریجانی، رفتن احتمالی سعید جلیلی است».

تحلیل‌های سوگیرانه روزنامه‌های زنجیره‌ای برای دامن‌زدن به مجادلات سیاسی و جناحی در حالی است که همین طیف، نسبت به سفر اخیر آقای لاریجانی به روسیه و ابلاغ پیام رهبر انقلاب به رئیس‌جمهور آن کشور ابراز نارضایتی شدید کرده بودند. اینان همان طیفی هستند که در زمان ریاست لاریجانی بر صداوسیما مدعی بودند سیمای لاریجانی خاموش باید گردد.

نکته دوم این که نشـــریات زنجیره‌ای براساس ســـوابق خود، معمولاً آرزوها و منویات خود را جای خبر می‌نویسند. در همین موضوع اخیر هم روشـــن اســـت که آنها توهمات خود را بر واقعیت غلبه داده‌اند چرا که اولاً کم‌وکیف تغییرات هنوز روشـــن نیست و ثانیاً تحول اخیر، ناظر به تقویت سامانه تصمیم‌ساز دفاعی کشور در برابر رژیم صهیونیستی و آمریکاست و نه تغییر سیاست‌های کلی نظام و قانون اساسی مانند سازوکار نظارت مؤثر شورای نگهبان بر انتخابات.

نکته سوم این که علی لاریجانی در جریان جنگ ۱۲روزه و پس از آن مواضع کاملاً انقلابی و معقول در دفاع از نظام و انقلاب در برابر دشـــمنان گرفت و به تحقیر آمریکا و اسرائیل پرداخت، درست برخلاف تقلای برخی نشریات زنجیره‌ای و سیاسیون هم‌سو که سعی یا مأموریت داشتند تصویری ضعیف از کشور بسازند و هدف شکست‌خورده دشمن در جنگ نظامی را از مسیر تحریف سیاسی و رسانه‌ای پیش ببرند. در موضوع تشکیل احتمالی شورای دفاع هم که طبعاً باید اسرائیل و آمریکا ناراحت باشند، همین محافل سعی کرده‌اند موضوع معطوف به افزایش اقتدار ملی را به دستاویزی برای مجادله و اختلافات سیاسی بدل کنند و بنابراین خود را مجدداً در موضع اتهام قرار داده‌اند!

و نکته چهارم و نهائی این که شورای عالی امنیت ملی و شورای دفاع، طبق قانون اساســـی در محدوده سیاســـت‌های کلی تعیین شده از سوی رهبری حرکت می‌کنند.

مدیریت پزشکیان صدای حامیانش را هم درآورد

هم‌میهن از جمله روزنامه‌های زنجیره‌ای حامی دولت است که تقریبا یک سال پیش، هر روز عکس بزرگی از مسعود پزشکیان را در صفحه اول خود چاپ می‌کرد و با خوشـــحالی شعار «دوباره اصلاحات» می‌داد و برای وعده‌های او هورا می‌کشـــید. حالا و پس از گذشت یک سال آنها به جای آنکه پاسخگوی آن وعده‌فروشی‌ها و عملکرد ضعیف دولت مطلبوشان باشند، دست پیش را گرفته‌اند که عقب نیفتند!

این روزنامه با اشـــاره به سخنان اخیر مسعود پزشکیان در زنجان که در پاسخ به یکی از منتقدانش گفته بود: «برو یقه همان کسی را بگیر که این تصمیم را گرفته چون به من مربوط نیست.» خطاب به رئیس‌جمهور مطلوبش نوشته آقای پزشکیان یقه خودتان را بگیرید: «حالا که رئیس‌جمهور خوشبختانه در پی گرفتن یقه مسئولان است، بد نیست همین اول یادداشت بنویســـیم، اول از همه باید یقه خودتان را بگیرید یا لااقل بدانید مردم در درجه اول یقه رئیس‌جمهور را خواهند گرفت. نه اینکه با شما دشمنی داشته باشـــم. والله قسم این‌گونه نیست اما خُب، آن زمانی که تشریف آوردید در میدان انتخابات باید فکر این روزها را نیز می‌کردید.»

هم‌میهن در ادامه با انتقاد از ژســـت منتقدانه پزشکیان در جلسات با مسئولان دولتی نوشته است که رئیس‌جمهور نمی‌تواند با این بهانه که برخی مسئولان از جانب احزاب و گروه‌های سیاسی به او تحمیل شده‌اند از زیر بار مسئولیت شانه خالی کند: «آقایان حاضر در این جلسات هم که مورد نقد شما قرار می‌گیرند، برگزیده شما بوده‌اند یا به هرحال نزد افکار عمومی شما به‌عنوان رئیس‌جمهور، مسئول نهائی حضور آنها در کابینه قلمداد می‌شوید و بعید می‌دانم کسی از جنابعالی این توجیه را بپذیرد که فلان وزیر، محصول فشار فلان گروه است و بهمان وزیر، نتیجه لابی با بهمان دسته.»

هم‌میهن در انتهای مطلب خود آورده است: «دیگر از این واضح‌تر که در تأمین کامل آب، برق و گاز ناتوانیم. بنابراین جناب پزشـــکیان مراقب یقه خودتان باشـــید. بعید نیســـت البته برخـــی از مدیران‌تان، پولیتیک بزننـــد و اول مدتی یقه یکدیگر را بگیرند و بعد هم یقه ملت را بچســـبند و بگویند، اگر این مردم ناســـپاس کمتر می‌خوردند و می‌نوشیدند و بیشتر می‌پوشیدند و می‌کوشیدند، وضع‌مان خراب نمی‌شد. اینها اما موقتی خواهد بـــود. روز خداحافظی باید جوابگو بود و به‌قول خودتان، باید کج نشســـت و راست گفت.»

باید «جوابگو» بود اما البته که نشریات زنجیره‌ای به جای پاسخگویی فعلا فرار به جلو را ترجیح داده‌اند. دولت مورد حمایت آنها با ضعف مدیریت و عدم برنامه، شاخص‌های رو به بهبودی که از دولت سیزدهم تحویل گرفت را نزولی کرده است و آنها به جای پاسخگویی هر روز حاشیه‌سازی می‌کنند و مطالبات فرعی و سیاسی خودشان را به دروغ به عنوان مطالبات مردم جا می‌زنند. در حالی که مردم گرفتار تورم فزاینده در مواد غذایی نظیر برنج و نان، قطعی آب و برق، عدم ثبات در بازار سرمایه و... هستند آنها یک روز فیلترینگ، یک روز رفراندوم، یک روز آزادی زندانیان سیاسی و... را به عنوان خواسته‌های مردم از دولت جا می‌زنند و حالا برایمان یادداشـــت انتقادی از دولت هم می‌نویسند!

گفت و شنود

مرگ موش!

گفت: صهیونیست‌ها بعد از جنگ جهانی دوم، با جعل افسانه «هولوکاست» به دروغ ادعا کردند که هیتلر ۶ میلیون یهودی را کشته است! و با این دروغ، خود را یک قوم مظلوم(!) جا زدند. امروزه اما، همه مردم دنیا به چشـــم خود دیده‌اند که آنها چه موجودات جنایتکار، کثیف و خونخواری هستند و در سراسر دنیا علیه آنها دست به اعتراض زده‌اند.

گفتم: در برخی از کشورهای غربی، صهیونیست‌ها را از رستوران‌ها و مجامع عمومی بیرون می‌اندازند و آنها برای پنهان کردن هویت خود، با پاسپورت‌های جعلی رفت و آمد می‌کنند.

گفت: فقط دیروز در اســـترالیا، آلمان، دانمارک، ســـوئد، تونس، مراکش، انگلیس، فرانســـه، اســـکاتلند و... انبوه جمعیت در اعتـــراض به جنایات رژیم صهیونیســـتی دســـت به تظاهرات زده و خواســـتار مقابله بـــا جنایات رژیم صهیونیستی شده بودند.

گفتم: روزنامه‌های صهیونیستی معاریو و هاآرتص و اسرائیل‌هیوم اعتراف کرده‌اند که نفرت از اسرائیل جهانگیر شده است.

گفت: رئیس سابق موساد هم گفته است نتانیاهو با دست خود اسرائیل را به نابودی کشانده است.

گفتـــم: مـــوش وارد بقالـــی شـــد و از بقال پرســـید؛ داداش! مرگ من داری؟!

نکته

تفسیر مخدوش از مصوبه مجلس درباره آژانس!

۱- آقای خطیب‌زاده، معاون محترم وزیر امور خارجه و رئیس مرکز مطالعات سیاسی و بین‌المللی این وزارتخانه در مصاحبه با شبکه «فونیکس» چین، در پاسخ به این سؤال که با توجه به مصوبه اخیر مجلس شورای اسلامی، سفر تعدادی از کارکنان و نیروهای آژانس بین‌المللی انرژی اتمی به ایران چگونه صورت می‌پذیرد؟ گفته است: «پارلمان ما قانونی را تصویب کرده است که شورای عالی امنیت ملی ایران را به عنوان مرجع اصلی و تنها مرجع برای تنظیم روابط ایران و آژانس معرفی می‌کند. بنابراین روابط ایران و آژانس ادامه خواهد یافت، اما روش این اســـت که به شورای امنیت ملی ما ارجاع داده شـــود. بنابراین، این روش جدیدی است که ما انجام می‌دهیم، اما قصد نداریم همکاری خود را متوقف کنیم»! اظهارات جناب ایشـــان نه فقط برگرفته از مصوبه اخیر مجلس نیست، بلکه با مصوبه یاد شده مغایرت جدی نیز دارد. چگونه؟!

۲- در ماده واحده از «قانون الزام دولت به تعلیق همکاری با ســـازمان (آژانس) بین‌المللی انرژی هســـته‌ای (اتمی)» مصوب ۱۴۰۴/۴/۴ مجلس شورای اسلامی، به صراحت آمده اســـت «با توجه به نقض حاکمیت ملی و حملات انجام‌شده علیه تمامیت ارضی جمهوری اســـلامی ایران توسط رژیم صهیونیســـتی و ایالات متحده آمریکا نسبت به تأسیسات هسته‌ای صلح‌آمیز کشور و به مخاطره افتادن منافع عالیه جمهوری اســـلامی ایران، دولت مکلف است بلافاصله پس از تصویب این قانون هرگونه همکاری با ســـازمان (آژانس) بین‌المللی انرژی هســـته‌ای (اتمی) را تا حصول شروط زیر به حالـــت تعلیق درآورد». همان‌طور کـــه به وضوح دیده می‌شود در قانون مصوب مجلس «هرگونه همکاری با آژانس بین‌المللی انرژی هسته‌ای به حالت تعلیق» درآمده است و دولت حق ندارد این تعلیق قانونی را دور بزند.

**۳- آقای خطیب‌زاده می